

Διδαχή

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ
Δελφών & Μιαούλη | Τ.2310 828 989 | www.inmetamorphoseos.gr

ΕΤΟΣ 6^ο | 27 Σεπτεμβρίου 2026 | Αρ. Φύλλου 300

**ΤΗ ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΒΔΟΜΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΜΗΜΗ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝ
ΑΥΤΩ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑ ΕΝΝΕΑ ΣΥΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ.**

Δεν χρειάζονται πάντοτε πολλά λόγια για να φανερωθεί η πίστη ενός ανθρώπου. Υπάρχουν φορές που η σιωπηλή συνέπεια μιας ζωής, η καθαρότητα της συμπεριφοράς και η διαφορετική στάση απέναντι στα πράγματα μιλούν πολύ δυνατότερα από ένα κήρυγμα. Έτσι ακριβώς έζησε ο άγιος μάρτυς Καλλίστρατος. Πριν ακόμη ομολογήσει δημόσια τον Χριστό, είχε ήδη αρχίσει να Τον κηρύττει με τον τρόπο της ζωής του.

Ο άγιος Καλλίστρατος καταγόταν από την Καρχηδόνα και έζησε στα χρόνια του μεγάλου διωγμού του αυτοκράτορα Διοκλητιανού. Είχε παραλάβει τη χριστιανική πίστη από την οικογένειά του.

Όταν κατατάχθηκε στον ρωμαϊκό στρατό, βρέθηκε μέσα σε ένα περιβάλλον εντελώς διαφορετικό από εκείνο στο οποίο είχε ανατραφεί. Οι περισσότεροι συστρατιώτες

του ήταν ειδωλολάτρες και πολλές συμπεριφορές τους ήταν ξένες προς το χριστιανικό ήθος. Ο Καλλίστρατος όμως δεν παρασύρθηκε. Χωρίς να κατακρίνει τους άλλους, παρέμενε ευγενικός, σεμνός και εγκρατής.

Η διαφορετική ζωή του άρχισε να προκαλεί ερωτήματα. Οι σύντροφοί του παρατήρησαν ότι δεν προσκυνούσε τα είδωλα και υποψιάστηκαν ότι ήταν χριστιανός. Μια νύχτα τον ακολούθησαν κρυφά, όταν απομακρύνθηκε από το στρατόπεδο για να προσευχηθεί. Τον άκουσαν τότε να επικαλείται το όνομα του Χριστού και το επόμενο πρωί τον κατήγγειλαν στον στρατηλάτη Περσεντίνο.

Μέχρι εκείνη τη στιγμή ο Καλλίστρατος προσευχόταν στον Χριστό μέσα στη σιωπή της νύχτας. Τώρα όμως είχε έρθει η ώρα να Τον ομολογήσει στο φως της ημέρας. Και δεν δίστασε. Εκείνος που ήταν πιστός όταν κανείς δεν τον έβλεπε, παρέμεινε πιστός και όταν όλοι τον κοιτούσαν.

Άρχισαν τότε σκληρά βασανιστήρια. Τον χτύπησαν ανελέητα, τον έσυραν γυμνό πάνω σε αιχμηρά όστρακα και τον ανάγκασαν να πιει τόσο πολύ νερό, ώστε το σώμα του πρήστηκε. Στο τέλος τον έκλεισαν μέσα σε σάκο και τον έριξαν στη θάλασσα, πιστεύοντας ότι αυτή θα ήταν η τελευταία του στιγμή. Ο Θεός όμως επέτρεψε να συμβεί κάτι θαυμαστό. Ο σάκος σκίστηκε και δύο δελφίνια μετέφεραν τον μάρτυρα σώο στην ακτή.

Οι στρατιώτες που είχαν παρακολουθήσει τα γεγονότα συγκλονίστηκαν. Οι ίδιοι άνθρωποι που προηγουμένως τον είχαν καταγγείλει τώρα άρχισαν να μετανοούν. Κατάλαβαν ότι η πίστη του Καλλιστράτου δεν ήταν μια ανθρωπίνη ιδέα και του ζήτησαν να τους οδηγήσει μακριά από την πλάνη

των ειδώλων και να τους γνωρίσει τον Χριστό.

Ο Περσεντίνος εξοργίστηκε. Διέταξε να τους χτυπήσουν όλους και να τους φυλακίσουν. Ο Καλλίστρατος όμως μέσα στη φυλακή δεν σκεφτόταν τον δικό του πόνο. Έγινε δάσκαλος και πνευματικός πατέρας εκείνων που μέχρι πριν από λίγο ήταν διώκτες του.

Την επόμενη ημέρα αποφασίστηκε να τους ρίξουν σε μεγάλη δεξαμενή. Τότε ο Καλλίστρατος προσευχήθηκε ώστε τα νερά που προορίζονταν για τον θάνατό τους να γίνουν κολυμβήθρα αναγεννήσεως. Και πράγματι, όταν οι στρατιώτες ρίχθηκαν μέσα, τα δεσμά τους λύθηκαν και αναδύθηκαν με χαρούμενα πρόσωπα. Ο Καλλίστρατος στεκόταν ανάμεσά τους με λαμπρό στεφάνι, ενώ ουράνια φωνή τούς καλούσε στις αιώνιες μονές. Ακολούθησε σεισμός και το ειδωλολατρικό άγαλμα που βρισκόταν εκεί κοντά συντρίφθηκε.

Μπροστά σε όσα συνέβαιναν, ακόμη εκατόν τριάντα πέντε στρατιώτες πίστεψαν στον Χριστό. Ο Περσεντίνος, φοβούμενος ότι το παράδειγμα των μαρτύρων θα οδηγούσε και άλλους στην πίστη, διέταξε να θανατωθούν κρυφά μέσα στη φυλακή. Έτσι ο Καλλίστρατος και οι σύντροφοί του ολοκλήρωσαν τον αγώνα τους και έλαβαν τον στέφανο του μαρτυρίου.

Το συγκλονιστικό στη ζωή του αγίου Καλλιστράτου είναι ότι δεν προσπάθησε αρχικά να αλλάξει τους ανθρώπους γύρω του με πολλά λόγια. Έζησε διαφορετικά. Και αυτή η διαφορετικότητα γέννησε ερωτήματα. Οι άλλοι πρώτα είδαν τη ζωή του και ύστερα θέλησαν να γνωρίσουν την πίστη του.

Εδώ βρίσκεται ένα μεγάλο μάθημα και για εμάς. Συχνά αναρωτιόμαστε πώς μπορούμε να μιλήσουμε για τον Χριστό στα παιδιά μας, στους φίλους, στους συνεργάτες ή στους ανθρώπους που έχουν απομακρυνθεί από την Εκκλησία. Η πρώτη απάντηση είναι απλή: ας Τον δείξουμε με τη ζωή μας. Με την υπομονή μας όταν αδικούμε, με την καθαρότητα των λόγων μας, με τη συγχώρηση, την εντιμότητα και την αγάπη μας. Δεν χρειάζεται να φωνάζουμε ότι είμαστε χριστιανοί. Χρειάζεται να φαίνεται ότι ο Χριστός έχει αλλάξει κάτι μέσα μας.

Και υπάρχει ακόμη ένα σπουδαίο μήνυμα εκείνοι που κατήγγειλαν τον Καλλίστρατο έγιναν τελικά αδελφοί του στην πίστη. Γι' αυτό ποτέ δεν πρέπει να θεωρούμε κανέναν άνθρωπο χαμένο. Αυτός που σήμερα ειρωνεύεται μπορεί αύριο να αναζητήσει τον Θεό.

Ας ζητήσουμε, λοιπόν, από τον άγιο Καλλίστρατο να μας χαρίσει θάρρος και συνέπεια. Να είμαστε οι ίδιοι άνθρωποι στο σκοτάδι και στο φως, όταν μας βλέπουν και όταν δεν μας βλέπουν. Αμήν.

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟ

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τῷ θεῷ Πνεύματι, περιφραξάμενος, Μάρτυς Καλλίστρατε, λαμπρῶς ἠρίστευσας, καταβολῶν τὸν δυσμενῆ, σοφία τῶν σῶν ἀγώνων ὅθεν καὶ προσήγαγες, τῷ Χριστῷ ὡς θυμίαμα, δῆμον παναοίδιμον, Ἀθλητῶν πιστευσάντων σοί, μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν εὐφημούντων σὲ ἐν ὕμνοις.